

Identita

Richard Rohr

„Velcí lidé si pro sebe nepotřebují vymýšlet identitu; pouze se snaží objevit, odkrýt a užívat si tu identitu, kterou už mají. Jak řekl svatý František těsně před svou smrtí v roce 1226: „Já jsem udělal, co jsem měl udělat. Teď je na vás, abyste udělali, co musíte udělat.“

Ale být jenom sám sebou, tím, kým opravdu jsme, beze všech příkras, to se zdá být příliš málo, cítíme to jako zklamání, jako krok zpátky do obyčejnosti. Většina křesťanů to považuje za lacinou humanistickou frázi. Je mnohem zajímavější předstírat, že jsem svatý František, než přijmout, že jsem Richard a že to je všechno, co ode mě Bůh očekává. Můj osud a jeho touha jsou už vepsány v mých genech, v mé výchově a v mých přirozených darech. Přijmout, že jsme jenom sami sebou, je pravděpodobně nejodvážnější věc, jakou kdy můžeme udělat. Bude to vyžadovat dokonalou víru, Mariino slepé ano, protože jde stále o totéž pokračující vtělení. Stejně jako když Boží slovo sestoupilo do jednoho plačícího dítěte, do jedné stáje, do jednoho okamžiku, do jedné nedůležité země, nikým nepovšimnuto. Říkáme tomu pohoršení konkrétnosti. „Toto“, „zde“, „teď“, „já“ vždycky vypadá příliš malé a příliš konkrétní, než aby bylo příbytkem Boha! Jak bych já mohl být brán tak vážně?

Tohle je podstata pádu, který je Adamovým prvotním utrpením, takže si nemyslete, že jde o něco nového. Adam padl do oddělenosti a sebepohrdání. Henri Nouwen mi jednou osobně sdělil, že věří, že prvotní hřích se dá popsat jedinečně jako „nekonečná schopnost lidstva zavrhnout samo sebe“. Adam si myslel, že opustil rajskou zahradu, a skutečně ji také opustil, ale naštěstí zahrada nikdy neopustila jeho.

V prvním rozhovoru, který Bůh vedl s lidstvem, se Jahve dotazuje Adama na to, jak sám o sobě pochybuje a jak si sám sebe oškliví, když je bez šatů. „Kdo ti pověděl, že jsi nahý?“ ptá se Adama. (Gn 3,11). Skoro jako by říkal: „Já jsem to určitě nebyl!“ Následuje obraz ochrany a starostlivosti, kdy Jahve ihned „udělal Adamovi a jeho ženě kožené suknice a přioděl je“ (Gn 3, 21) Bůh vždycky zakrývá naši nahotu a utiňuje naši hanbu. Pouze původní výrobce může rozhodnout, čím má být produkt – tedy ty. Nikdo jiný. Tvoje identita je zapsána v tvých genech a Bůh se z ní těší právě v její specifičnosti....

z knihy R. Rohra Adamův návrat